

lade sig gøre, og at reglen ikke vil blive overholdt.

Derfor er der for mig som dyrlæge ingen tvivl om, at det eneste rigtige er at aflive dyrene først og så skære halspulsåren over bagefter, for så behandler man dyrene fornuftigt og forsvarligt, og så kan vi være os selv bekendt.

Det andet er et fejlslagent projekt, og jeg er meget skuffet over, at Det Dyreetiske Råd er kommet med sådan et forslag. Det viser sig også, at alle de dyrlæger, der i deres praksis har med disse ting at gøre, helt klart har den holdning, at det er en forkert behandling og dyrplageri.

Men det er da klart, at der kan være mange andre ting, som man kan sætte fokus på, hvor vi ikke behandler dyrene godt nok, men det skal altså ikke være en undskyldning for, at vi også indgår et kompromis her.

Og hvis man er utilfreds med andre ting – og jeg har hørt mange i dette Folketing sige, at nu skal dyrene være økologiske og fritgående, og nu skal vi endelig gøre alt muligt godt for dyrene – så er der altså her et sted, hvor man kan gøre det rigtige ved at trykke på knapperne, for så er der ingen tvivl om at vi får en fornuftig aflivning af dyrene, og her har man muligheden for at omsætte det i praksis omgående. Og som dyrlæge vil jeg anbefale, at man stemmer for det forslag, der ligger her – det gør jeg selv – og så kan vi se på det i udvalget.

Jeg mener: Når vi har dyr i vores varetægt, har vi også et ansvar for dem, og det drejer sig her om dyr, der er i vores varetægt. For jeg er ofte blevet spurgt, om vi vil forbyde jagt på dyr, og det spurgte hr. Arne Melchior også om, men de dyr har vi jo ikke i vores varetægt, og derfor kan man altså ikke sammenligne de to forhold. Man kan have den holdning, at man vil forbyde jagt, men her er det altså dyr, der er afhængige af os, fordi vi har dem i vores varetægt, og derfor skal vi selvfølgelig behandle dem godt.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Med fuld respekt for den indsigt og kompetence, som hr. Henning Grove har fra sit civile job som dyrlæge, må jeg sige, at bortset fra det har hr. Henning Grove altså ikke sat sig ind i, hvordan regelgrundlaget er for de eksisterende rituelle slagtninger uden bedøvelse. For det er sådan, at ved den seneste ændring af dyreværnsloven er det blevet fastslået, at de rituelle slagtninger uden bedøvelse af kvæg kun kan finde sted, hvis dyret fastholdes på forsvarlig

måde. Og ved slagtning af kvæg skal der anvendes en boks, hvori dyret fastholdes i opretstående stilling, og boksen skal justeres efter dyrets størrelse, således at hoved og krop fikseres så skånsomt som muligt.

Og det vil sige, at også ifølge det regelgrundlag, som jeg efter anbefalinger fra Det Dyreetiske Råd nu har tænkt mig at fastlægge, skal kreaturer, der slagtes uden forudgående bedøvelse, altså fortsat være fikseret i en boks. Og hovedet bliver fikseret i et stativ, der følger boksen, og er dermed fikseret sådan, at halssnittet kan lægges og man umiddelbart i forlængelse heraf kan skyde dyret med boltapistolen.

Men den måde, hvorpå slagtningen foregår, er ikke gældende for almindelige slagtninger, og jeg er fuldstændig enig med hr. Henning Grove i, at hvis der ikke var denne boksfiksering, ville det ikke være muligt at gennemføre anbefalingerne fra Det Dyreetiske Råd, for så ville det ikke være muligt at fiksere og fastholde hovedet og have sikkerhed for at kunne bedøve dyret med boltapistolen.

Og når hr. Arne Melchior har kunnet påpege, at der ikke er sikkerhed for, at man, allerede første gang man skyder med boltapistolen, bedøver dyr, der slagtes på normal vis efter den almindelige slagtebekendtgørelse, hænger det jo sammen med, at også et dyr, der ikke slagtes efter rituel metode, vajer med hovedet, og at det derfor kan være svært for den, der fører boltapistolen, at have sikkerhed for at ramme det rigtige sted første gang. Derfor har vi altså eksempler på det, at man også ved ikke-rituelle slagtninger må anvende boltapistolen indtil flere gange.

Men det er ikke tilfældet ved de rituelle slagtninger, efter at Folketinget ved den seneste ændring af dyreværnsloven har ændret lovgivningen på dette område. Her er der nemlig den fikseringsboks, som bliver anvendt i hvert eneste af de tilfælde, hvor der bliver slagtet efter rituel metode, og det gør, at der også er sikkerhed for, at man efterfølgende – umiddelbart i forlængelse af, at halssnittet er lagt – så kan anvende boltapistolen.

Blot denne oplysning til Folketinget, at på trods af hr. Henning Groves dyrlægemæssige ekspertise er der altså allerede i Folketingets seneste revision af dyreværnsloven taget højde for disse forhold.